24/03/2020

Δίπλα μας δεν έχουμε ένα Θεό τιμωρό, αλλά έναν Θεό Πατέρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Παροναξίας

Δημοσιεύτηκε στην σελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Παροναξίας, το άρθρο που είχε γράψει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Καλλίνικος για το Πρακτορείο Ορθοδοξία: **«Κορονοϊός και κατ΄ οίκον Εκκλησία»- Ο Μητρ. Παροναξίας στο Πρ. «Ορθοδοξία»**

Αναδημοσιεύουμε την θέση του Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου

Στην καταγραφή της ιστορίας, από τα αρχαία ακόμα χρόνια, υπήρξαν πολλές περιπτώσεις που η ζωή των ανθρώπων σημαδεύτηκε από την εμφάνιση θανατηφόρων μεταδοτικών ασθενειών οι οποίες πήραν την μορφή πανδημίας και είχαν ως αποτέλεσμα ακόμα και τον αφανισμό ολόκληρων πόλεων.

Ακόμα και στην πολύ πρόσφατη πραγματικότητα ο ιός του AIDS που έκανε την εμφάνισή του την δεκαετία του ’80, αλλά και ο SARS την περίοδο 2002 – 2003 καθώς και πιο πρόσφατα ο ιός H1-N1 ή αλλιώς «Γρίπη των χοίρων» την περίοδο

2009-2010, έγιναν αιτία ώστε ο πλανήτης να δοκιμαστεί και να θρηνήσει τεράστιο αριθμό θυμάτων.

Η ανθρωπότητα λοιπόν δεν είναι άγευστη από την πικρή γεύση των θανατηφόρων μεταδοτικών ασθενειών. Αναμφίβολα όμως για τον σύγχρονο άνθρωπο ο νέος Κορωνοϊός Covid-19 αποτελεί μια πρωτόγνωρη εμπειρία αφού τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, όπως η ευκολία μετάδοσής του αλλά και η βραδύτητα της εκδηλώσεως των συμπτωμάτων του, τον κατέστησαν πολύ σύντομα άκρως επικίνδυνο για μία τεράστια μερίδα της παγκόσμιας κοινότητας.

Στην πατρίδα μας ήδη ο αριθμός των κρουσμάτων του ιού είναι αυξανόμενος και καθώς λένε οι ειδικοί επιστήμονες που παρακολουθούν το φαινόμενο θα αυξηθεί και άλλο αγγίζοντας τετραψήφιο νούμερο. Το γεγονός αυτό θέτει όλους μας ενώπιον της ατομικής μας ευθύνης για τον περιορισμό της διασποράς του ιού και την καταστολή του όσο πιο σύντομα γίνεται. Για τον λόγο αυτό η Ελληνική πολιτεία προέβη ως όφειλε σε μία σειρά μέτρων που είναι όντως ιδιαίτερα αυστηρά αλλά άκρως απαραίτητα για να μην φτάσουμε στο σημείο που δυστυχώς έφτασε η γείτονα χώρα Ιταλία. Εξαίρεση από τα μέτρα αυτά δεν θα μπορούσε να αποτελέσει σε καμία περίπτωση η Ορθόδοξη Εκκλησία μας καθώς οι Ναοί μας αποτελούν σημεία συνάθροισης και συγχρωτισμού μεγάλου αριθμού πιστών ιδιαίτερα την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής που διανύουμε λόγω των αυξημένων και πολύ λαοφιλών Ιερών Ακολουθιών της.

Η πρόσφατη απαγόρευση από την πλευρά της πολιτείας τελέσεως όλων των Ιεροπραξιών και Θείων Λειτουργιών στους Ιερούς Ναούς δεν ήταν ευχάριστη για κανένα μέλος της Εκκλησίας μας σε όποια βαθμίδα και αν ανήκει από τους Επισκόπους έως και τον λαό του Θεού. Όλοι μας αγαπούμε τον Θεό και πονούμε όταν στερούμαστε την γλυκύτητα και την ομορφιά της Λατρευτικής μας ζωής αλλά περισσότερο από τη προσωπική μας ικανοποίηση προέχει το κοινό καλό και η προστασία του αγαθού της υγείας και του δώρου της ζωής. Οι περιστάσεις απαιτούν από όλους μας θυσίες οι οποίες μπορεί να μας πονούν αλλά γι’ αυτό και έχουν αξία, ιδιαίτερα για εμάς τους Χριστιανούς που έχουμε ως πρότυπο ζωής την θυσιαστική και μαρτυρική αγάπη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Εκτός αυτού όμως για τον πιστό χριστιανό η περίπτωση του νέου Κορωνοϊού ως δοκιμασία αποτελεί μια ευκαιρία πνευματικής αφυπνήσεως.

Η απαγόρευση προσέλευσης στους Ιερούς Ναούς σε καμία περίπτωση δεν μας εμποδίζει από την κοινωνία μας με τον Θεό. Το σύνθημα των ημερών «μένουμε στο σπίτι» μας δίνει την ευκαιρία στερούμενοι την Εκκλησία να ενεργοποιήσουμε περισσότερο την «κατ’ οίκον Εκκλησία» και να εντείνουμε την προσευχή στον χώρο του σπιτιού μας. Ο περιορισμός στις μετακινήσεις που επιβάλλει η

υπάρχουσα κατάσταση και η παραμονή στα σπίτια μας αποτελούν μεγάλη ευκαιρία οι οικογένειες να βρεθούν όχι μόνο γύρω από το ίδιο τραπέζι αλλά να συναντηθούν και στο προσευχητάρι του σπιτιού. Τι πιο όμορφο αλλά και τι πιο χρήσιμο τις ημέρες αυτές οι γονείς μαζί με τα παιδιά και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας να προσεύχονται από κοινού τελώντας στο σπίτι την Ακολουθία του Αποδείπνου ή των Χαιρετισμών της Θεοτόκου.

Αυτή η προσευχητική συνάντηση των μελών της οικογένειας μπορεί να προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες στην αντιμετώπιση της παρούσας δοκιμασίας αλλά και στην πνευματική πρόοδο του σπιτιού μας. Και αυτό βέβαια δεν αφορά μόνο όσους έχουν οικογένεια άλλα και όλους όσους ζουν μόνοι τους αφού όλοι μπορούμε – και επιβάλλεται θα έλεγα – να κάνουμε τα σπίτια μας εκκλησίες και να ενώσουμε τις προσευχές μας συμβάλλοντας έτσι σε πνευματικό επίπεδο στην όλη προσπάθεια καταστολής του φαινομένου που μας ταλαιπωρεί. Ή γιατί να μη παρακολουθούμε τις Ακολουθίες που μεταδίδονται από το Ραδιόφωνο ή την Τηλεόραση (χωρίς να κάνουμε συγχρόνως άλλες εργασίες ή να είμαστε ξαπλωμένοι στο κρεβάτι!) συμμετέχοντας προσευχητικά και ανάβοντας το καντήλι μας ή το κεράκι μας θυμιάζοντας τις Εικόνες και τα δωμάτια του σπιτιού μας;

Ακόμη όμως και η αποχή από τη Θεία Ευχαριστία εφόσον δεν αποτελεί προσωπική επιλογή αλλά επιβεβλημένο μέτρο δεν θα πρέπει να βαραίνει την συνείδησή μας καθώς ο Θεός γνωρίζει πως δεν αποτελεί προϊόν της προαιρέσεώς μας. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Αγίου Μαξίμου του Γραικού ο οποίος αν και έζησε 23 ολόκληρα χρόνια φυλακισμένος και στερούμενος αδίκως και βιαίως την συμμετοχή του στις Ιερές Ακολουθίες και την Θεία Ευχαριστία αυτό δεν του στέρησε την αγιότητα γιατί δεν αποτελούσε προσωπική επιλογή του αλλά πράξη που επέβαλαν οι περιστάσεις της ζωής του.

Η πανδημία του νέου Κορωνοϊού είναι αναμφίβολα μια μεγάλη δοκιμασία και ως τέτοια θα την αντιμετωπίσουμε. Ο χριστιανός γνωρίζει καλά μέσα από την εμπειρία της πίστεως αλλά και την Ορθόδοξη πρακτική πως το χρέος του είναι να υπομείνει καρτερικά ότι ο Θεός επιτρέπει στην ζωή του. Κάθε δοκιμασία αποτελεί μεγάλη ευκαιρία πνευματικής ωφέλειας η οποία προκύπτει όταν υπάρχει πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό. Ο σύγχρονος και ιδιαίτερα λαοφιλής Άγιος Παΐσιος έλεγε πως η ασθένειά του τον ωφέλησε περισσότερο από τους ασκητικούς αγώνες του. Αλλά και το σύνολο των Πατέρων της Εκκλησίας μας μέσα από την διδασκαλία τους συμφωνούν σε ένα πράγμα. Ότι οι δοκιμασίες αποτελούν πνευματικά γυμνάσματα και κάθε αγκάθι που βρίσκεται στη ζωή μας, η αγωνία που περνούμε, η αρρώστια που μας επισκέπτεται, η στεναχώρια που έρχεται στο κατώφλι μας καθώς και κάθε σταγόνα ιδρώτα που στάζει από το μέτωπό μας, όλα αυτά μας

καλλιεργούν πνευματικά και μας αναδεικνύουν στεφανωμένους με την υπομονή και την ταπείνωση οι οποίες είναι θεάρεστες αρετές, πραγματικά στολίδια για τον άνθρωπο που τις φέρει.

Μπροστά και σε αυτή την δοκιμασία ας μην ξεχνάμε ούτε στιγμή πως δίπλα μας δεν έχουμε ένα Θεό τιμωρό και εκδικητή αλλά ένα Θεό Πατέρα που μας παιδαγωγεί με την δοκιμασία και συγχρόνως μας αγκαλιάζει και μας στηρίζει με την αγάπη Του και την ισχυρή και ανυπέρβλητη προστασία Του. Έχουμε την βαθύτατη εμπιστοσύνη σε Εκείνον ότι κάποια στιγμή (και προσευχόμαστε θερμά γι' αυτό) όλα όσα τώρα ζούμε θα είναι παρελθόν και όλοι θα απολαμβάνουμε και πάλι την ομορφιά της ζωής. Μέχρι τότε όμως ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες των ειδικών ας κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε όπως μας επιβάλλει το αίσθημα της ατομικής μας ευθύνης αλλά και το χριστιανικό καθήκον μας απέναντι στους εαυτούς μας αλλά κυρίως απέναντι στους αδελφούς μας.

Η στάση μας αυτή θα αποτελέσει και την καλύτερη έμπρακτη συμπαράσταση στους γιατρούς μας και το νοσηλευτικό προσωπικό που με ηρωϊσμό, αυταπάρνηση και αυτοθυσία αγωνίζονται στις επάλξεις για όλους μας

Τέλος ίσως μας δίνεται (με την εφαρμογή της προτροπής ΄΄μένουμε σπίτι΄΄) μια μοναδική ευκαιρία να το μετατρέψουμε σε αυτό που πραγματικά πρέπει να είναι, σε μία ΄΄κατ΄ οίκον Εκκλησία΄΄